

prima instanță: O. Gangal
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii: Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

examinând admisibilitatea recursului de către Inspectoratul de Poliție Rezina, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Iurie Cazac împotriva Inspectoratului de Poliție Rezina cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul de Poliție Rezina Bozu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rezina din 21 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 14 ianuarie 2016, Iurie Cazac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Rezina cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 04 august 2015 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rezina, Andrei Guma a întocmit pe numele său procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 91 alin (1) Cod contravențional, pentru faptul că, la 04 august 2015, la ora 15:30, în or. Rezina str. Șciusev 12, fuma în fața blocului locativ, loc interzis. Prin decizia agentului constatator din 04 august 2015 i-a fost aplicată amendă în mărime de 40 unități convenționale.

Susține reclamantul că la 06 august 2015, a încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Aurel Gonciar, prin care l-a împuternicit să-i reprezinte interesele în cauza contravențională. Conform bonului de plată seria VL nr. 186606 a achitat serviciile avocatului în sumă de 500 lei.

Relevă, reclamantul că 21 august 2015, avocatul Aurel Gonciar a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de

sanționare. Prin hotărârea definitivă a Judecătoriei Rezina din 06 octombrie 2015, contestația depusă de avocat a fost admisă, iar procesul contravențional pornit împotriva sa în baza art.91 alin.(1) Cod contravențional a fost încetat din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

La 02 noiembrie 2015, Iurie Cazac a depus cerere prealabilă în adresa Inspectoratului de Poliție Rezina, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cu titlul de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza contravențională și a prejudiciului moral cauzat. Prin răspunsul nr. 7993 din 04 noiembrie 2015 cererea a fost respinsă, deoarece Legea nr. 1545 din 25 noiembrie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești prevede expres cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Astfel, reclamantul Cazac Iurie a indicat că prin acțiunile ilicite a agentului constator i s-a cauzat prejudiciu moral, fiind umilit în fața vecinilor la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție.

Solicită Iurie Cazac încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Rezina în beneficul său a prejudiciului material cu titlul de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza contravențională în sumă de 500 lei și a prejudiciului moral în mărime de 2000 lei.

În cadrul susținerilor verbale, Aurel Gonciar în interesele lui Iurie Cazac, a solicitat suplimentar încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Rezina în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de asistență juridică suportate la examinarea prezentei pricini în sumă de 500 lei (f.d. 35).

Prin hotărârea Judecătoriei Rezina din 21 martie 2016, acțiunea a fost admisă parțial fiind încasat din contul Inspectoratului de Poliție Rezina în beneficiul lui Iurie Cazac prejudiciul material cauzat cu titlu cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza contravențională în sumă de 500 lei și suportate la examinarea prezentei pricini în sumă de 500 lei, în total 1000 lei. A fost respinsă pretenția lui Iurie Cazac cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat, ca fiind nefondată(f.d. 37, 41-44).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul de Poliție Rezina Bozu, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Rezina din 21 martie 2016 (f.d. 62-67).

La 10 octombrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 68).

La 14 decembrie 2016, Inspectoratul de Poliție Rezina a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 14 decembrie 2016, este depus în termen, deoarece conform scrisorii de însoțire, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la 18 octombrie 2016 (f.d. 76).

În motivarea recursului Inspectoratul de Poliție Rezina a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că Legea nr. 1545 din 25 noiembrie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești prevede expres cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Consideră că speța lui Iurie Cazac nu se încadrează în prevederile Legii menționate mai sus.

Totodată indică că instanțele de judecată urmau să ia în calcul prevederile art. 96 alin. (1) CPC, care prevede că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Menționează recurentul că partea care pretinde compensarea cheltuielilor urmează să prezinte dovada achitării onorariilor avocatului, , copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți, lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de către avocat. La examinarea și la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată pentru a face o apreciere corectă urma să țină cont de complexitatea cauzei, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistență.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 03 aprilie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Iurie Cazac cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, Iurie Cazac nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Inspectoratul de Poliție Rezina, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul de Poliție Rezina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul de Poliție Rezina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

